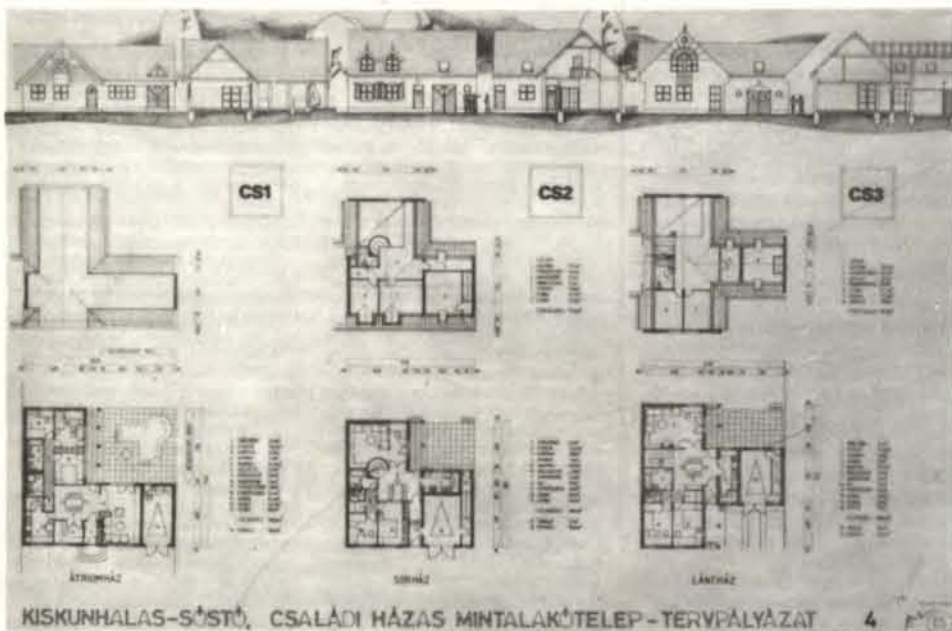

Telekügyeink

A Kft

I. A városi tanács 1987. májusi döntése alapján a sóstói lakótelep szervezési és előkészítő munkái a befejezés előtt állnak. Várhatóan ez év második felében a lakótelepek kialakítása és értékesítése megkezdődik. Ez a hír bizonyára érdeklődést vált ki nem csak a terület tulajdonosai, hanem az építkezni szándékozók részéről is.

A jelenlegi helyzetről, a következő hónapok várható munkáiról kérdeztük az illetékest: Horváth Ferencet, a Kiskunhalasi Lakóingatlan Kialakító és Értékesítő Kft ügyvezető igazgatóját.

– Hol lesznek a telkek?
– Az 53-as út, a szovjet laktanya, a hadi út és a sóstói csárda észak-nyugati határa által bezárt területen. Ez egy 33 hektáros terület.

– Kiknek a tulajdonában van jelenleg ez a terület?

– Közel 22 hektár a Kft tulajdonában van. A többi magántulajdon. A magántulajdonú területek nagy része kisajátításra kerül. Kivéve a lakásként használt meglévő ingatlanoknak azt a területét, ami a telekkialakításokat nem akadályozza.

– Mikorra várható a kisajátítás?

– Az első ütemben a terület közepe kerül kisajátításra, itt kezdjük meg az idén a parcellázást, és az ezzel járó közművek kiépítését. A többi terület mezőgazdasági művelését nem zavarjuk.

– Várható, hogy a kisajátítás nem fog simán menni?

– Ez a kisajátítási ütem jelenleg 24 magán földtulajdonost érint. Ez az alku létrejöhet megegyezéssel és

kisajátítási határozattal. A kisajátítással a városi tanács a Bácsbert bízta meg. Ha a kisajátító és a tulajdonos nem tud megegyezni és kisajátítási határozatot kap, a bíróságon lehet fellebbezni. Ha a tulajdonos kéri, a kisajátítási terület szomszédságában művelésre alkalmas csereterületet ajánlunk fel.

– Mekkora lesznek a kisajátítandó telkek?

– A családiházak telkek minimum 700 négyzetméterese lesznek. Ez majd nem 200 négyzetmögöl. A láncházak, átriumházak és nyugdíjasházak beépítéséhez a telkek a szabványosnak megfelelő méretűek lesznek.

– Milyen szerepet vállalt ebben a folyamatban a Kft?

– Mi a telekkialakítást és értékesítést vállaltuk. Persze a feladat ennél sokkal több, hiszen országos mintalakótelepet szeretnénk megvalósítani. Ezért országos tervpályázatot hirdettünk, aminek egyik produktuma a mellékelt fotó. A teljes közművesítésen túl, kialakítjuk a védő zöldövezetet, a díjazott és megválasztott tervekét ingyen fogjuk a tulajdonosoknak átengedni. Vállaljuk az építőanyag-kiszolgáltatást, a gépkölcsönzést és kívánság szerint a rész vagy teljes beépítést.

A tanács

II. A város jelenlegi telekellátásáról kérdeztük Szabados Jánost, a városi tanács műszaki osztályvezetőjét.

– Kiskunhalason, a Kertvárosi ABC-vel szemben kialakított családiházak építési telkek közül még 30 telek eladatlan. A telkek vízzel, villannyal, gázzal,

szennyvízcsatornával vannak ellátva. Nagyságuk többségében 400 négyzetméter körüliek. Ez ügyben érdeklődni az OTP-nél lehet, az ár 650 forint négyzetméterenként.

Ezenkívül Kiskunhalason a Radnóti utcában (az un. Beka-völgyben) alakítottunk ki telkeket, első sorban fiatal építkezők részére. Ezt kedvezményes áron, 100 forintért négyzetméterenként árulja a műszaki osztály. Víz és villannyal van ellátva. Továbbá az Eötvös u. 15., illetve a 21., 23. sz. építési telek vásárolható meg. Az előbbin egy lakás, az utóbbin 3–4 lakás építhető meg.

– Garázsépítési igényről is hallani a városban.

– Valóban nagy az igény, főleg a belvárosban és a Kertváros magas beépítésű területén. Ennek kielégítésére a belvárosban a Kossuth u. és a Bokányi D. u. sarkán megépült új lakóház belső területén mintegy 40–50 garázs építhető. A Kertvárosban pedig a Dongéricsatorna közelében biztosítunk lehetőséget. Ezeket a garázsokat vállalkozási formában fogjuk megépíteni. Érdeklődőket a műszaki osztály fogadja. Döntően a környékeliek jelentkezését várjuk, de nem kívánunk senkit kizárni. Azonos feltétel esetén természetesen a környékeliek előnyt élveznek az elbírálás során. Az un. Schönföld udvarra komplett környezetrendezési tervünk van, beleértve a garázsokat is, de költségvetésünk még nincs. Így költségkekről még nem tudok nyilatkozni.

– békési –

Miről suttog a város?

„A teljes igazságot elmondani kétféleképpen lehet: névtelenül, vagy utólag.”

Thomas Sowell

Hát nem egyszerű? Induljunk el a vasúttól a piactérig. Ha lehet persze inkognitóban. Az sem rossz, ha az ember nem kelt feltűnést. Így télvíz idején, vegyen fel rövidgatyát, strandpapucsot, szalmakalapot és hivatkozzék arra, hogy ő vidéki, és érdeklők a halasi furcsaságok, esetleg a hírek, amiről az „istenadta” beszél.

Ha nem is a leírtak alapján, de kissé átváltozva, igazi vidéki kíséreléssel tettem a körutat az említett két pont között. Vasárnap, a nagymise és ebéd körüli órákban. Egy padon ülő idős bácsi az első kliens. Elmentülten olvassa a Magyar Nemzet tavaly novemberi számát.

– Ez a emdéma. Ez igen. Tudják én megírtam a frontot. Sokat tudnék mesélni. Ilyen szervezet kell, mint az emdéma. Azt mondják, már itt vannak

Halason is... a szomszéd mondja. Vigyázni kell nagyon, kinek mit mondunk. Na jól van, menjenek maguk is szépen a dolgukra.

– És mondja, frissebb újságot nem szokott néha olvasni?

– Ja, ez nem a mai? Jé, tényleg. A szomszéd adta...

A kisborsnyákon körbevesznek a kofák. Mi is érdekelne őket jobban az üzletnél?

– ...hát, hogy a maffia jön, majd amikor kitavasodik és elkezdődik a zöldségszezon. Aztán néhányunknak megint arrébb kell menni pár méterrel.

– ...jön a zínfláció! Meg a nagy adó. Meg majd jönnek az adóellenőrök – igaz, azok már voltak itt...

Kossuth utcán a gyermekeit sétáltató házaspárt pillantok meg. Meg sem szólalnak, a férfi csak a fejét rázza. Pár méterről odébb visszaszól:

– a sóstói telekről hallok mostanában sokat. A munka-

társak beszélnek. Én mondom nekik, hogy haszontalan diskurzus, mert a téma felett eljárt az idő... mié, maga megírja? Majd jól fenéken billentik.

Feketébe öltözött nénikék sietnek a miséről, az ebédre téríteni.

– Nem tudjuk kedves. Nem, mi nemigen pletykálódunk. Meg aztán más a szomszéd lányáról, meg más az urakról beszélni. Mert urak azok voltak és lesznek is, akárhogy is alakul az ország sorsa. Várjuk nagyon, hogy a pápa eljöjjön és áldását adja ránk. Jó, jó, ami vót, az vót, csak a mindennapi kenyérünk legyen meg...

Néhány fiú beszélget a bisztró sarkán. A kabátjukra tűzött jelvényektől alig látom őket.

– Nem érdekel mit beszélnek. A CPG-t kellene idehozni Halasra. Vagy engem érdekelne a nulla megoldás is. (meséli a viccet) Hangosan nevet.

(Folytatás a második oldalon.)

TÜNDÉREK TÜNDÉRI JÁTÉKA

Az ÁMK izléses meghívója TÜNDÉRFARSANGRA invitál. Pontosabban Rigo Béla Tündériskolájának zenés ösbemutatójára, amelynek zenéjét a „kalásás” Huzella Péter szerezte. Mi is ez a tündériskola? A tündériskolában hasonló dolgok történnek, mint a valódi iskolában, csak „tündér módra”. Például tündérellelőrzőbe ezt írja Manó tanár úr: „Tisztelt Szülő! Gyermeke nem egy tündér! Jobb, ha tudja. Gyűrűtök a szárnyai, kiöntötte a hajnali harmatot, verekszik a varázspálcával.”

A képeskönyv megleveledett előttünk Pestalitty Antalné rendezésében. Az előadók, az ÁMK mintegy száz tanulója és jópár tanára elkápráztatták a közönséget

szépen csengő énekükkel, bájos tündértáncukkal.

A sportcsarnok 1000 fős közönsége méltán jutalmazta vastapssal a tündéri játékot. A kis „színészek” –

tündérek, törpék, manók – prémiuma pedig egy hatalmas „öt szintes” torta volt, amit szemmel láthatóan jó étvágygal fogyasztottak el.

Kép és szöveg: Ferincz János

A doktor már nem postás, csak gyógyít

Csaknem egy éve jelent meg lapunkban a „Postás ezúttal doktor” című írásunk, amelyben arról adtunk hírt, hogy városunkban egy orvos hajnalonként újságot hord. A téma érzékeny ponton érintette az egészségügyet, mert egy igencsak létező problémát tárt a nagyközönség elé. Mivel az ügy jelentősen túlmútatott dr. Somogyvári János esetén, így többek között a Televízió Dél-Alföldi Krónika című műsora is foglalkozott az esettel. A vélemények erősen elterjedtek egymástól, mintegy két táborra osztották az embereket. Volt aki azt mondta, azt csinál szabad idejében amit akar. Volt aki azt mondta, hogy az orvosi tekintélyt, az orvosi hivatást járhatja le. De nem kis számban volt olyan nézet is, mely szerint az orvos tisztességesebb az, ha külön munkával szerez több pénzt és nem a betegek pénzét fogadja el. Nos ezen tapasztalatok birtokában arra voltam kíváncsi, mi történt a cikk megjelenése óta eltelt idő alatt.

A beszélgetésre dr. Somogyvári János készségesen vállalkozott.

– Mi történt Önnel a cikk megjelenése óta?

– Sokat változott az életem, mert a családdal közösen kitűztük célt elértük, új lakásba költöztünk. Sikertől berendeznünk, és így igényeinknek tökéletesen megfelel. Az újsághordást már nem csináljuk, de a feleségem melléállítását megmarad. Ugyanis egy könnyebb feladatot kapott, de ebben én már nem veszek részt.

– Hírlék, miszerint magánpraxist folytat?

– Magánpraxist nem folytatok és a jövőben sem tervezem, mert a körzeti munkám nagyon leköti. Én az állami szolgálatot igyekszem lelkiismeretesen, erőmhez mérten ellátni.

– Mit szólnak munkatársai az újsághordáshoz?

– Ami az orvostársadalom reagálását illeti, megértést és szimpátiát tapasztaltam. Végül is az én problémámmal többségében már találkozott, vagy találkozni fognak. Jelen pillanatban különösebb terveim nincsenek, a munkámat szeretném végezni, segíteni azokon, akik erre rászorulnak.

Így legyen. Jelen esetben azonban többről van szó. Egy ember, aki történetesen orvos, nem másról várta a segítséget, hanem tett is érte a maga módján, úgy ahogy jónak látta.

Ladóczki István

Utca, utca...

Ha egy világhíres utca Halasra vetődne, elsőként bizonyára az áldatlan útviszonyokat jegyeznék fel noteszába. Pontos összehasonlítás adatok nélkül (pusztán szemrevételezés alapján is) könnyen megállapítható: a jól kiépített utak terén Kiskunhalas – az ország, a megye más városainak rangsorában – nem áll túl előkelő helyen. Aki nem hiszi el, az autózson, vagy kerékpározzon végig a város belterületének számító Tolbachin, Köztársaság, netán Szász Károly utcákon. Nem beszélve a perifériáról, a tengelytörő, sáros mellékutak egy részéről. Amelyeket csupán szemléldés céljából a járható idegennek – vagyonbiztonsági okból – járművel nem tanácsos végigkísérni.

Jóllehet, ma a város útjainak 64 százaléka szilárd burkolatú, de mint annyi más esetben a statisztika ezúttal is csaló. Nem tünteti fel például, hogy ebből az arányból hány km-es szakasz járható jól, kevésbé jól, vagy rosszul. Az sem tűnik ki belőle, milyen széles útburkolattal számít egy-egy utca kiépítettnek. Félő, az utóbbi években – a lakossági akciók révén – kialakított 2–3 méteres (jösszerűen kerékpárútnak minősíthető) „utacska” is a statisztikát gazdagítja.

Természetesen nem mehetünk el az eredmények mellett sem. Tanácsai, illetve központi erőforrásokból – az elmúlt évtizedben – e téren – három jelentősebb beruházás is megvalósult a városban. 1976-ban átadták az 53-as főút városi szakaszát, a 80-as évek közepén megújult a Kossuth utca, és pár éve örülhetünk a közúti felújításoknak. Kár, hogy az imént említett létesítmények tervezésénél az illetékesek nem vettek figyelembe néhány objektív szempontot. Több

között: Halas városi mivoltát, a várhatóan növekvő közúti forgalmat stb. Másik különben nem fordulhatott volna elő, hogy a főutat járda nélkül, helyenként nyitott árokkal, mindössze kétsávosra építsék (a négy sávhoz 1,4 m hiányzik), s ez utóbbi a Kossuth utcára is vonatkozik. Mi tagadás, nem éppen épületes látvány a felújított homokból készült töltése sem, mely esetleges hófúvásaival a környék lakóépületeinek az állagát is veszélyeztetheti.

Somogyi Antal, a városi tanács elnökhelyettese:

– Az útépités – beláthatóan – nem csupán elhatározás kérdése, nagyon jelentős anyagi vonzattal bír. Különösen drága a városközpontban, ahol a közművek esetleges áthelyezését, a csapadékvíz-csatorna elkészítését is bele kell kalkulálni a munkálatokba. Példaképp említem: nemrég csinaltattunk költségvetést a Köztársaság utca korszerűsítésére, s nem kevesebb, mint 14 millióra rúg az összeg, amit a tanács a mostani szorító pénzügyi helyzetében nem vállalhat. Vagy régóta gondot jelent a Szász Károly utca felújítása, az elhúzódása is. Mivel ezúttal KM-útról van szó (nem tanács kezelt), a rávalót központi forrásból kellene biztosítani. Többszöri sürgetésünk ellenére, az illetékesek csak rész megoldásokat javasolnak. Az egyik: a mostani útfelületre ráterítene egy fedő aszfaltreteg, amit természetesen nem fogadhatunk el. A másik: kiépítenék az utat, ha a közműveket, a csatornázást mi rendeznénk, de hát miből? E rövid kérdés – sajnos – általában is vonatkozik az útbu-

házásokra. Egyenlőre a tanács az ilyen célokra fordítható szerény kényszerűt (hosszátéve az 1,1 milliós me-

Ha még egyszer végig megyek rajta

gyei céltámogatást) felemészti a magánéros útépitések segítségével.

Somogyi Antal elmondta még, hogy a lakossági akciók révén megvalósított beruházások költségeinek mintegy 60–80 százalékát a városi tanács teljesíti. Ennek ellenére a portánkénti (kb. 10 ezer forint) egyéni hozzájárulás mértékét a közeljövőben nem kívánják változtatni. Továbbá, határozat született arról, hogy még az idén – jobbára a korábbi igények sorolása alapján – mely utcák kaphatnak szilárd burkolatot. Ezek szerint: a Futó, a Rezeda, a Szondi, a Csipke, a Tambura, a Zrínyi és a Vörösmarty utcák válnak – belátható időn belül – könnyebben járhatóvá.

Arra a megjegyzésre, hogy a részint magánérből készült utak (mivel keskenyek, szegély nélküliek, nincs stabil alapjuk, csatornázásuk) nem felelnek meg a mai kor követelményeinek, s gátjai lehetnek egy későbbi időszak átfogó városfejlesztésének, a tanácselnök helyettes a következőket mondta:

– Annak idején, amikor a folyamatot elindítottuk, mérlegelnünk kellett. Kevesebb és jó minőségű, vagy több, de gyengébb kivitelű utat építsünk? A megkezdettnek zöme az utóbbi változatra szavazott. Az indoklás kézenfekvő: amíg egyes utcákban a sár miatt – gondot jelent a napi közlekedés, a tüzelő hazaszállítása, vagy nem tud bemenni a mentő, addig mindenképpen a mennyiséget szükséges előtérbe helyezni. E lakossági nyomásnak – a jelen helyzetben – még akkor is engedni kell, ha ezeknek az építményeknek a látványa – bizonyos szempontból – alatta marad egy sokak által ideálizált, a jövő Kiskunhalasa jövőendő városképének.

Kovács Pál

Megalakult az MDF megyei érdekvédelmi csoportja

Lakiteleken 1989. március 2-án megtartotta alakuló ülését az MDF megyei érdekvédelmi csoportja, mely a kiskunhalasi megyegyűlés megbízása alapján kezdte meg munkáját. Tevékenysége során a helyi szervezeteink működő érdekvédelmi munkacsoportok bevonásával, a helyi közvéleményre támaszkodva akar érdekvédelmet biztosítani a hatalmi visszaélések, a felvásárlási maffiak, a nyilvánvaló jogsértések és az etikátlan politikai döntések ellen. A megyegyűlésen történt kiskunhalasi bejelentés alapján kezdeményezzük – Sóstó nyugati részén – a mintalakelep részére indított kisajátítás nyilvánosság előtárását. Szükségesnek tartjuk, hogy március végén összehozzuk ügyeink megválasztására azt a 120–130 állampolgárt, közöttük 50 idős kinyugdíjast akiknek lakását, megélhetését biztosító földjét, élete értelmét akarják ismét, a közérdekre hivatkozva elvenni.

Erre a közös tárgyalásra meghívjuk majd a városi tanács és a KUNÉP illetékeit, valamint a sajtó, TV, rádió munkatársait.

Az MDF városi szervezete a Kiskunhalas Pf. 93 levélcímen várja az állampolgári észrevételeket és bejelentéseket a bejelentő nevével, címével.

Vas Bónó

KUNÉP közlemény

Az elmúlt év november 18-án a sóstói lakótelepre meghirdetett országos tervpályázatra 24 pályamű érkezett a KUNÉP-hez. A pályaművek elbírálásában résztvettek: az építészeti, környezetvédelmi minisztérium képviselői, a megyei és városi tanács szakemberei, az OMFB, MÉSZ, MUT, ÉTE építészei. 1989. március 21-én 11 órakor a HNF székházában (Kossuth utca 29) a zsűri ünnepélyes eredményhirdetésére kerül sor. A pályaművek a helyszínen kerülnek kiállításra. A kiállítást április 3-ig tekinthetik meg az érdeklődők. Március 31-én 14 órakor a helyszínen Kapsza Miklós építész, a Magyar Építőművészek Szövetségének képviselője előadást tart a pályaművekről.

A cenzúrázott válaszol

Nem értem Földi Lajost. A „cenzor” válaszol című 1989. március 3-i cikkében megdorgált, mert véleménye szerint a Magyar Demokrata Fórum február 18-i megyegyűlésén Kiskunhalasi nyilvánosság és rendszertudományok előadásában a Halasi Tükört támadtam, vádoltam, a sajtómunkát pedig hazugnak neveztem stb.

Mondanivalómat így értelmezte: „lényege lapunk bírálata volt”. Ha van kardinális kérdés, akkor ez az értelmezés a kardinális tévedés. Úgy látszik, hogy hiába hangsúlyoztam: elsősorban nem az újságírók és a társadalmi munkások tevékenysége érdekel, hanem „a háttérben meglevő, cenzori státuszban is működő kiskunhalasi – távolabbi megyei stb. – főként párt és tanács, nemritkán önjelölt elit megnyilvánulásait igyekeztem figyelemmel kísérni”.

Földi Lajos hozzászólása már így is hatott: egy-két gondolatot kiragadással elfedte, s szinte semmirek sem nyitotta ki az előadást (s a halasi 15 pont, vagy a megyei 8 pont) valódi tartalmát. Sejtettem távolabbi céljait a célt tűzte ki, hogy egy MDF-tagot végre komolytalannak, felkészületlennek mutathat be, igyekezett teljesíteni küldetését: megvédte a munda becslését.

Mivel a terjedelmi korlátok nagyon szorítottak, ezért szinte gondolatjelesen válaszolt az írásra. Teszem mindezt abban a tudatban, hogy február 18-i előadásom érdemi vitáját csak annak esetleges közbevetése után tartom elképzelhetőnek.

Miért csak a március 3-i válaszában tudósított(?) a Halasi Tükör a helyi hatalom-helyi társadalom témakörrel foglalkozó MDF-gyűlésről? A szerkesztőség időben meghívtuk.

Hozzászólásom címe helyesen: Kiskunhalasi nyilvánosság és rendszertudományok (és nem rendszertudományok), bár ez utóbbi sem lenne rossz címváltoztatás, ha arra gondolok, hogy milyen felfelfújottan vannak Földi írásának. Azért sem értem őt, mert személyesen adtam oda a kéziratot, többek között azzal a megjegyzéssel, hogy nem célszerű részeket önkényesen kiragadni egy összefüggő szövegből.

Azt írja, hogy a „megközelítés és az elemzés inkább politikai, mintsem tudományos, szakmai jellegű volt”. Nézőpont kérdése. Bár megítésem szerint a „politikai”, „tudományos” és „szakmai” kifejezések, kategóriák, illetve elemzések egy igényes gondolatmenetben nem zárhatják ki egymást. Sőt...

A Halasi Tükörben általam felfedezett „valódi újságírók és valószínűleg csúszkák” hajlandó vagyok beszámolni, erről február 18-án – mint ahogy azt mások megértették – az idő rövidsége miatt nem szólhattam.

Örülök, hogy két évvel a történetek után végre olvashattunk valamit a szerkesztőváltásról.

Én értem Ö. Kovács Józsefet. Azt szeretném, ha ő is megértene szerkesztőségünket. Teljesen logikusnak tartom, hogy ha valakit támadnak, akkor az védekezik. Ö. Kovács József előadásában nem elsősorban a kormányt, az MSZMP-t, hanem lapunk szerkesztési gyakorlatát bírálta, így nekünk volt kötelességünk válaszolni.

Cenzúrázottnak érzé magat, holott csupán arról van szó, hogy előadásának azon részét idézte Földi Lajos, amelyek ránt vonatkoztak. Az egyebet vitassa, akit érint. Teljes előadásának közlése szerintem nem szolgált volna a „valóságosság”, hiszen a szóban forgó gyűlésen többen is szöveget nagyon fontos dolgokról, így csupán egy előadást teljes terjedelemben kiragadni – nem lett volna igazságos. Mindezt közölni pedig – technikai okokból – lehetetlen. Ugyancsak technikai okok miatt közöltük március 3-án a február 18-án elhangzottakkal kapcsolatos reflexiót, mert – gondolom ez nem kerülte el figyelmét –, lapunk sajnos csak kéthetente jelenik meg, s az eseményt követően március 3. volt az első megjelenés.

Sajnos ellentmondásokat is felfedezni vélek a válaszcikkben. Kétséget említek: lehetséges, hogy a „nem igazán őszinte” nem egyenlő a „hazug”-gal”, de levele végén „hatalmi állásból diktált, meghunyászkodásra, hazugságra, öngyengítésre kényszerítő feltételekről” beszél. Lehet, hogy Földi Lajos mégis jól értette a célszót? A másik: „a pártidekből hazudik” kitélt visszautasítás. Pedig hát válaszámban, kétszer is ugyanazt írja, például a fenti részben, és a „cenzori státuszban is működő kiskunhalasi, főként párt és tanács, nemritkán önjelölt elit” – többszörösen összetett minősítésben is.

Ezzel szemben soha, semmilyen valóságfeltáró cikket nem utasítottunk vissza pusztán azért, mert bármiféle érdeket sért. Kaptunk is ezért az érdeklődőktől, nem egyszer, – amit lehet, hogy tévesen – de mégis úgy értekel, hogy talán az utóbbi évben is felfedezhető voltak az igazi újságírók csírái.

Az ötförintos olvasói voks, igenis nagyon lényeges dolog. Egy újságnak nemcsak az a fontos, hogy megjelenjen, hanem az is, hogy olvasókat. A kettő szorosan összefügg, egyik se megy a másik nélkül. Remélem Ö. Kovács József, nem a mi hibáinkat tartja, hogy pusztán egy újság van a városban. Legyen több! Kin mikül?

Véleményét tisztelettel megköszönöm, hiszen lapunkon bőven van javítanivaló. Kérem azonban, hogy valamivel konkrétan bíráljon, hiszen az a reménye, hogy jövő megcáfolja az MSZMP felügyeletéről szóló állítást csak akkor valósulhat meg, ha meg tudjuk, hogy mikor, hogyan érvényesült a múltban ez a felügyelet. Ugyanis szerintünk ilyen jó ideje nincs.

Együttműködésünket szorosabban fűzni bizony nem lenne hiábavaló. Ezzel kapcsolatban megint csak azt vagyok kénytelen mondani, hogy nem rajtunk múlik. Emlékeztetőül: tavaly novemberben megbeszeltünk egy találkát az MDF képviselőivel a népszerűségi háttér. Szerkesztőségünk vezetője a megbeszélés időben ott volt, az MDF képviselői elfelejtették előjónni. Az igazsághoz tartozik persze, hogy két nap múlva egy üzenetben elnézést kérték.

Tisztelettel: Hármori Zoltán a Halasi Tükör felelős szerkesztője.

Tabán – Nyárfa utca

Interjút készítettünk Bodor Miklóssal, de a rádió „Napközben” című műsora „lelőtte” a poént. Így hát interjú helyett ezt a grafikát közöljük, mert a rádió ezt nem közvetíthette.

Miről suttog a város?

(Folytatás az első oldalról.)

nek. A romák. Tudod öreg? Ott laknak a szomszédban. Jaj nem volna itt akkora baj. A rendőrség meg balhézik ha nagyobb a zene a didisiben. Azt mondják lassan bezárnak minden diszkót.

– Te figyelj, (érkezik hozzánk egy fiatal lány) tényleg a rádiótól vagytok?

– Nem, nem. A Halasi hírháttér munkatársai vagyunk.

– Ja, aha. Az ilyen béemes párt ugye... no akkó sziasztok! Nénike szatyorral. Gondozó kutyája pillanatok alatt a nyakunkban van.

– ...hát meszetet, én azt hallottam az uramtól, mert az vasutas ugye, hogy itt elloptak valami sok meszetet.

– Igen. Mi – micsodát?

– A barátnőm is hallotta. Hát meszetet... Komolyan mondom. Na jól van, gyere

kutyus.

És végre az úr. Öltöny, zakó, nyakkendő, esernyő. Körülnéz, a fülemhez hajol, úgy mondja:

– Oké, én mondom néhány dolgot, de ülünk be egy presszóba, ugyanis engem figyelnek.

– Presszó, két kóla. Neki sör vodkával. Hosszasan kortyol, mélyen a szemembe néz, majd komótosan kifújja az orrát.

– Beszélnek itt kérem tanács ügyekről ugye. Pártügyekről ugye. Vezetők félrelépéséről. Persze anyagi félrelépésről. Mondják, itt Halason nagyon kemény az összetartás. Egyike védi a másikat. Én éppen tegnap jelentettem fel két illetőt. Hogyne, persze, névtelenül, de mellékeltem dokumentumokat is. A kibontakozás itt, heteken belül megindul. Úgy hallom, néhányan

összefogtak bizonyos gazdasági bűncselekmények felderítésére. A rendőrséget lefoglalja a sok betörés. (közben kér még egy kórt) Beszélgetünk még egy félórát a semmitmondó konkrétumokról. Aztán úriember módjára feláll, hosszasan búcsúzkodik, nem fizet és elmegy.

A buszmegállóban, ahogy a kérdést felteszem, kiürül a váróterem.

– A fenét, nem szabad mondan semmit. Ismerem mind a kettőt. Az egyik nyominger. – hallom a középkorú kapucnis férfit odakintről. Sohase láttuk.

Háromszor, háromféleképpen próbálom írásba önteni az anyagot, nem sikerül. Nem találok az igazi poént a riportokban. Aztán véletlenül meglelem ezt a Thomas Showell idézetet. Nos, ha csak így nem... –nyi–ló

Megváltozott az első titkár szerepe is

Interjú Szabó Károllyal

Három hónap telt el a városi párttervezőlet óta, ahol Szabó Károlyt, Kiskunhalas akkori tanácselnökét a pártbizottság első titkárának választották. Az eltelt idő az ország belpolitikájában új meg új változásokat hozott, s ezek kihatottak a város életére is. Nemrégien zajlott a moziban a MDF meggyűlése, ahol a halasi csoport 15 pontos állásfoglalást ismertett azzal, hogy 30 napos határidővel válasszák ki a város vezetőit. Megkérdeztük a pártbizottság első titkárát, mi a véleménye az ott elhangzottakról, hogyan akarják megvalósítani.

– Tudok róla, csak éppen máig sem kaptam meg. Nem tudom, mikortól számít a 30 nap. Bizom benne, hogy írásban is eljut majd hozzám. Amire így, a hallottak alapján emlékezem, azok elváltak a megfogalmazások. Bizonyos törvényszerűségekre utaltak megnevezés nélkül. Nehéz vele valamit is kezdeni. Egyébként az MSZMP egyetlen dokumentumában sincs benne, hogy a korrupciót támogatja. Ilyen értelemben mi bárkivel hajlandók vagyunk együtt harcolni a korrupció ellen. A közelmúltban a kórházban voltam egy szabadpártnapon, ahol mind kiderült, az MDF néhány helyi képviselője is jelen volt. Ott konkrét ígéretet kaptam, hogy tájékoztatnak, ki a helyi szervezet illetéke, akivel a kapcsolatot fel lehet venni. Mai napig nem tettek meg. Szeretném hangsúlyozni, hogy én személy szerint bárkivel hajlandó vagyok záros határidőn belül találkozni, tárgyalni, aki szervezetet képvisel. Visszatérve az MDF ülésre, a véleményemet ott is elmondtam: konkrét választ, csak konkrét kérdésre lehet adni. Az általánosságok mindig megtévesztők. Egy hatalmon lévő szervezetet fenyegethet olyan veszély, hogy befurakodnak a soraiba karrieristák, akik számukhoz képest sokszoros kárt okozhatnak. Az ellenzékieket meg olyan veszély fenyegeti, – ha teljes a nyilvánosság – hogy felléphetnek közöttük hordósónokok is.

– Ezen a fórumon is felmerültek a közelmúlt eseményeit érintve a Simon-Szabó tábor közti ellentétek, de a várost is foglalkoztatja ez a kérdés. Számon tartja-e az ellenfeleit, hogy kik, hogyan magasztaltak?

– Ezt a témát a párttervezőlet is felvetették a jelölést előkészítő bizottság részéről, s valahogy úgy fogalmazotak, hogy ebben mindketten hibásak vagyunk. Én akkor is, most is kikérem magamnak ezt a megfogalmazást azon oknál fogva, hogy ezt az egész problémakört tárgyszerűen senki sem vizsgálta, különböző suttogásra, mendemondára hivatkozni pedig felelőtlenség.

– Tudomásom szerint a jelölést előkészítő bizottság a pártbizottságtól kapott megbízást, és a megkérdezett párttagok véleményét tolmácsolta.

– Ez nem volt objektív vizsgálat. Ma pedig teljesen idejét múlt, és nem látom be, hogy ez ma foglalkoztatna valakit. Az ellenfeleket nem számolom, meg még pláne nem, hogy ki hova szavazott. Ez lehetetlen és céltalan is. Magam is hallottam arról, hogy van „fekete lista” azok neveivel, akik majd meg fognak bűnhődni, de én ezt nem láttam, nem írtam, nem olvastam. Van viszont egy aggodalmam, hogy olyanok terjeszték ezt önmagukról, akiknek valami vaj van a fülük mögött, és úgy gondolják, ha emiatt valami problémájuk adódik, azt praktikusabb lesz a „fekete listára” fogni.

– Tud-e róla, hogy azt beszélik a városban, létezik egy asztaltársaság, ahol eldőlnek a várospolitikai kérdések? Mi erről a véleménye?

– Erre csak azt tudom válaszolni, nevezék meg, hátha be tudnék jutni, vagy legalább tanácsokat tudnék kérni ettől az asztaltársaságtól.

– Nem lehet, hogy – amint az előbb a fekete lista kapcsán említette – itt is egyesek magukról hirdetik ezt?

– Ha a saját baráti körömet végig gondolom, nem hiszem, hogy olyan érzetük lenne amikor beszélgetünk, hogy várospolitikai ügyeket intézünk.

– Olyan belpolitikai helyzetben került erre a posztra, amikor erősen megváltozott az első titkár szerepe hatalom, tekintély dolgában. Hogyan érinti ez a változás?

– Én tisztában voltam azzal, hogy nem kerülök könnyű helyre. A párt nagyon sok nehézséggel küzd, a demokratikus légkörben megnőtt irántunk a kritika. Tőlünk kértek számon az elmúlt 40 év hibáit. Én a magam részéről ennek egy részét vállalom, de a nagyobbik felét nem vehetem a vállamra. Engem sem kérdeztek meg nyugati kölcsön ügyében vagy bármely nagyberuházásról, sőt még arról sem, hogy dotálják-e – akár számomra is – a kenyeret, a húst vagy éppen a tejet. Ezekben a kérdésekben azok tudnának nyilatkozni, akik döntöttek. Biztos vagyok benne, hogy eljön ennek is az ideje. Itt Kiskunhalason az elmúlt 40 esztendő, úgy érzem, emelt fővel válnak ki a párttagok. A helyi politikában ugyanis óriási tervező, szervező és konkrét munkát is vállalt mindig a

párt. Azt hiszem, ezt vitatni is nehéz lenne. Ma a párt munkatársa átalakulóban van, egy sor kérdésben megszűnik a fölösleges beleszólás. Ami a hatalmat illeti, igazat kell adnom Gergely Andrásnak, aki az MDF meggyűléseken logikusan levezette, hogy helyi hatalom tulajdonképpen nincs is. Ma a helyi döntések tartalmas vitában, nyílt, őszinte véleménymondás során többségi szavazással dölnék el. Ebben a helyzetben megváltozott az első titkár szerepe is. Többet és értőbben kell a vezetőkkel beszélni, pontosabb napi információk birtokában kell lenni. Ez pedig félelmetesen időigényes. Nem panaszként mondom, de erre a napi 12 óra is kevés.

– A párttervezőleten erős kritikai észrevételek érték a pártapparátust. Úgy tudom, folytatott a munkatársakkal elbeszélgetéseket. Milyen eredményekkel, várható-e változások?

– A pártmunka végzésében jobban kell támaszkodniuk a testületi tagokra, és át kell szervezni az apparátust is. Ezt az is indokolja, hogy a központi kvóta alapján három fős létszámcsoökkentést hajtunk végre. Nem könnyű a naponta változó központi elképzeléseket követnünk és tolmácsolunk a párttagság számára. A lakosság napi megélhetési gondoljai szemlátomást nőttek, nagyobb az ingerültség, ha kevesebbet lehet osztani, akkor még fontosabb, hogy azt igazságosan tegyék. Ebben a nyilvánosság szerepét is fokozni szükséges. Nekünk nem a kritikával van gondunk, csak az igazságtalan kritikával. A párttagság szakmailag és politikailag jól felkészült apparátust igényel, amely kisebb létszám mellett is kiválóan teljesít. Bizony több munkatársunk több mint két évtizede dolgozik az apparátusban. Akkor a párt szavára jött, minden energiáját a mozgalom érdekében működtette, most pedig nehéz döntésre kényszeríti az élet. Nem könnyű emberi problémák ezek. Tény, hogy a húsz éve tanult fogalmak, az akkori beidegződések ma már használatatlanok.

– Hogyan működik az újonnan megválasztott pártbizottság, mit végzett megválasztása óta?

– Megítélésem szerint jól fogott munkához. A pártbizottsági üléseken való megjelenés aránya magasabb a régihez képest. Arra pedig, hogy a tárgyalási témákat mennyire alaposan vitatják meg, mi sem jellemzőbb, minthogy a gazdaságpolitikai előterjesztéshez legutóbb 23-an szöveget hoztak. Ez egy párttervezőletnyi hozzászóló. A vitakultúra fejlődésére pedig az jellemző, hogy akik véleményt mondtak, azt röviden, lényegre törően tették meg. E rövid idő alatt is hoztunk létre ad hoc bizottságokat, amelyben az eddigi tapasztalatok szerint szívesen vállalt feladatot testületi tag és egyszerű párttag egyaránt. Sőt az is felvetődött, hogy a jövőben nem párttag szakértőket is kérjünk fel egy-egy fontos téma megvitatására.

– Országos szinten – úgy tűnik – egyre inkább különválnak a párt és kormány vezetése. Így van-e ez a város szintjén is? Állítól az első titkárként is eljár az osztályvezetői értekezletekre a tanácsba.

– Nem tudom, jól értem-e a kérdést? Ezt hibaként röjék fel?

– Szerintem ez sokak szemében úgy tűnhet, hogy személyi vezetés van ma Halason.

– Az az igény a tanács részéről mindenkor megvolt, hogy a párttól valamelyik titkár részt vegyen az értekezleteken. Ez a kölcsönös információadás érdekében volt így, és van ma is. Sajnos nem igaz, hogy minden osztályvezetőre el tudok menni, de a lehetőséggel szeretnék a jövőben is élni. Itt azt a szubjektív elemet sem szabad kifejezteni, hogy jó néhány ügy elindításakor én tárgyaltam – még tanácselnökként – és kár lenne, ha információmat nem tudnám tovább adni a jelenlegi ügyintézőknek. Még abból az időből tudom, hogy a tanács vezetőinek nem az fájt, ha őszinte véleményt, akár kritikát is mondott a pártvezetés a munkájukról. Az információ nélküli megalapozatlan beleszólás viszont nem lehetett eltűrni. Mivel annak idején ennek az elvnek következetes harcosa próbáltam lenni, szeretném hinni, hogy a megváltozott körülmények között nem csapok össze majd saját elveimmel. Mindenesetre elvárom a tanácsiaktól, hogy ha ilyet tapasztalnak a részemről, szüntessék meg a meghívásomat.

– Végül egy divatos kérdés – elvégre a Petőfi Népe közölte Gorbacsov fizetését – Önnek mennyi a bére?

– Én már megszoktam tanácselnökként a nyilvánosságot. Nincs ebben semmi titok. Jelenleg bruttó 21.200 forint. Ez négyezer forinttal több, mint a tavalyi tanácselnöki fizetés. Elhiheti, hogy nem a pénz vezérelt. Amikor 1969-ben a gimnáziumba kerültem tanárként, arra gondoltam, hogy onnan is megyek nyugdíjba. Azóta volt néhány munkahelyem, de egyik esetben sem kérdeztem meg előre a fizetést.

– Köszönjük az interjút. Jó munkát!

– hajós –

Két szál virág a NEB-nek

(Látogatás a Kiskunhalasi Népi Ellenőrzési Bizottságnál)

Minden előzetes bejelentés nélkül kopogtatam a NEB irodájának ajtaján. Csó Jánosné munkatárs sajnálkozva mondta: nincs itt az elnök.

Másodszorra óvatosabb voltam, telefonon bejelentkeztem Nagy István elnökhöz. Három órán át alaposan kitárgyaltuk a NEB-et. Minden bűjt-baját, előnyét, hátrányát. Elsősorban arra kerestünk választ, hogy a megváltozott társadalmi viszonyok hogyan hatnak a NEB munkájára.

Fonák helyzetben

A népi ellenőrzési bizottság olyan általános hatáskörű központi állami szerv, amely feladatát a dolgozó nép széles rétegeinek az ellenőrzési munkába való bevonásával oldja meg. Ma, amikor a társadalmi munka kezd tényleg szorítani, vajon mi ösztökéli munkavégzésre tagjait? A becsület és a lelkiismeret. Az elnök szerint ezek olyan emberek, akik nem szeretik a rendtelenséget. Működési területük óriási: Halas, Majsa, Jánoshalma és ezek vonzáskörzetei. A 192 népi ellenőrző munkáját a 11 tagú bizottság irányítja, amely a megyei NEB-nek van alárendelve. Munkatervüket a halasi tanács hagyja jóvá, kirekesztve így az illetékeségből a terület többi tanácsát. A népi ellenőrzés hatásköre a társadalmi szervekre, a bíróságokra, ügyészségekre és a tanácsok testületeire nem terjed ki.

– Akkor hogyan kezeli a tanács elleni bejelentéseket? – kérdezem, s már értem, hogy miért nevezte az elnök ezt fonák helyzetnek.

– A törvénysértések ellen minden esetben felszólalunk. Ha ezt a testület munkájában tapasztal-

juk, akkor átadjuk az ügyet a szakterületi felügyeleti szerveknek. – Magyarán egy példával illusztrálja: – Tavaly vizsgáltuk a tanács lakásrendelvényének megvalósulását. A szűrőpróba szerint tíz esetben szabálytalanságot, visszaélést nem tapasztaltunk. Viszont feltűnt több olyan család, akinél az egy főre jutó átlagjövedelem 1000 forint alatt volt. Az emberben ilyenkor felmerül a kérdés, hogy ilyen jövedelem mellett hogyan tudnak mégis OTP-lakást vásárolni. Ezeknél az eseteknél meg kellene nézni a munkahelyi igazolások, a tényleges jövedelmi forrásokat, mivel valószínű, így akarnak hozzájutni a nagyszösségű, vissza nem térítendő kölcsönhöz. Javaslatot tettünk az igazgatási osztálynak, vizsgálják meg az igazolások valóságtartalmát.

Kis város, kis ügyek

Amikor konkrét eseteket kérek az elnöktől, segítségül hívja munkatársát. Csóné egy nagyméretű iktatókönyvet lapozva sorolja az ügyeket. Szerinte tendenciózan visszatérő téma a társasházi pénzügyek. A közös költségek befizetése körüli lazaság csalásra, sikkasztásra csábít.

Sok bejelentés, panasz érkezik kereskedelmi egységekre, hogy megkárosították a vevőket. Egy ilyen bejelentés nyomán ellenőrizték a rekettyei boltot, ahol az ellenőreik 9 óra előtt vásárolhattak szeszes italt. A boltos „jó szándékkal” figyelmeztette őket: tessék gyorsan eltenni, még nincsen 9 óra, az ördög sohasem alszik. (Hát, most tényleg nem a ludt...) Ráadásul rosszul számolt, és kevesebbet adott vissza. Nem úszta meg a büntetést.

Negyvenegy éve a kórházban

A Semmelweis Kórház ebédlője hatalmas, körben az ablakok, falak mellett rengeteg cserepes virág. Itt ültem egyik délből asztalhoz Egyed-Izsák Istvánnéval. Erzsike néni visszaemlékezett a kezdetre.

– 1948 március elsején léptem be a régi kórház kapuján. Az első ember dr. Monszpárt László igazgató volt akinek felszolgáltam az ebédet. Belépett az ajtón megemelte a kucsmáját és azt mondta: – Alászolgája kisasszony, kérem az ebédem.

Volt kellő gyakorlata az alig húsz éves Erzsikének, hiszen munkába lépés előtt édesanyja étkezdéjében dolgozott. Nagyon szigorúak voltak a szülei, mindenre megtanították. Édesanyja megbetegedett, az üzlet megszűnt, s attól kezdve a Városi Kórház lett az otthona, munkahelye.

– Titokban én már fiatalon arra vágytam, hogy legalább negyven évet eltöltsék valahol. Látod fiam ez sikerült, már túl is léptem. Ha a háború nem jön közbe talán pin-cér lehettem volna, nagyon szerettem osztani az ételt, én erre születtem.

– Volt egy időszak mikor a felszolgálat felcserélte a nővérállással.

– Gondoltam megpróbálom, beálltam nővérek. Tudod én jószívú vagyok, sajnáltam a haldoklót, sírtam az ágyánál. A Pászit doktor rög-

Mi lesz a többpártrendszerben?

Egy-két esetet még meghallgatok, aztán témát váltunk. Mi-lyen a NEB kapcsolata a párttal?

– Jó a kapcsolatunk, kölcsönösen meghívjuk egymást gyűléseinkre – mondja az elnök. – Ha magasabb szintű vezető ellen van vizsgálát, akkor tájékoztatjuk a hatáskörileg illetékes pártbizottságot.

– Így van ma, de mi lesz holnap, a többpártrendszerben? Akkor melyik pártbizottságot tájékoztatják?

– Amennyiben lesz még népi ellenőrzés, abban az esetben úgy tudom ezt elképzelni, hogy a pártok képviselői is legyenek tagjai a NEB-nek. Most is van egy tagunk a halasi pártapparátusból.

– Talán nem bízik a NEB jövőjében?

– Nem akarok hazabeszélni, de ezt a szervezete – a társadalmi helyzetnek megfelelően korszerűsítve – meg kellene tartani. Igény és szükség is van egy független ellenőrző szervre, ami csak a kormánynak dolgozik. Ezt teljességgel nem tudja pótolni sem a tervezett Legfőbb Állami Számvevőszék, sem az ombudsman (az állampolgári jogok szószólója) jogintézmény.

Majd részletesen taglalja a gondokat: a szűkös, csökkenő költségvetést, a megbecsülés hiányát, a népszerűtlenséget. Évenként egyszer jutalmaznak, tavaly 192 tagjuknak 8000 forintot osztottak.

– De azért kaptunk mi már nagyobb elismerést is – derül fel Nagy István arca. – Tavaly egy jánoshalmai néni, ügyének gyors elintézéséért hozott két szál virágot.

Ferincz János

tön megmondta, hogy nem nekem való az, és egy hónap múlva visszamentem az ebédlőbe. Volt nekem ott rengeteg tennivalóm. Két generáció nőtt fel ez idő alatt. Abban a régi időben az orvosokak és a diakonisszákknak megvolt a helye az asztalnál, úgy ültek körben mint a családtagok. Nem volt ám ilyen pompa mint most. A nővérek az ágyszélén ülve ettek a lábasból... Aztán egyszer csak eljött a nyugdíjas korhatár. Hát én két évig nem tudtam kimondani azt a szót, hogy felmondok. Felvonóvezető lettem. Nagyon szeretem ezt a munkát is. Mindenkit ismerem, szílok is mindenkihez, legalább egy jó szót kapjanak ebben a rohanásban. Ameddig egészségem engedi addig én jövök. A baj csak az, hogy a régiekből már olyan kevesen vagyunk.

Hajdók Zsóka

Városunkon is áthaladt a híres Orient Expressz

Évente egy alkalommal októberben különleges expresszvonat robbog az éjszakában Budapest felé. Tizenöt kocsi, amely egy letűnt korszakot idéz meg. A neve is most már Nostalgia Orient Expressz. Fénykorában az átlagos utasok mellett költők, írók, politikusok, kémnők, gyilkosok és kurtizánok is utaztak vele, Agatha Christie krimijének színhelyeül választotta. Legenda történetek tették híressé vagy hírhedtté.

Az első expresszvonat, amely az Orient nevet viselte 1883-ban indult Bécsig. 1888-ban már Konstantinápoly volt a végállomás. Fénykorát 1920–1930 között élte, ekkor készültek azok a vasúti személykocsik, amelyek eredeti állapotuknak megfelelően kívül, belül korhű állapotban közlekednek ma is.

Párizs és Isztambul között, öt napig tart az út. Maximum 100 utas utazik 32 kísérel. A vonat személyzetéhez tartozik a vonatfőnök, vonatkísérő, fedélzeti mérnök, technikus, három takarító, egy főköcsimester, nyolc hálókocsidestőr, egy zongorista és egy fedélzeti orvos. Üzemeltetője az INTERFLUG.

Az utasokról való igényes gondoskodást mutatja az is, hogy a francia vasutak kormányzatának szakácsapata, a "Brigade Presidentelle" szolgál fel és utazik a vonattal a francia kormány engedélyével. A főnökből, konyhafő-

nökből, szakácsból, főpincérből, pincérből és bápincérből álló csapat a francia konyhaművészet ételkülönlegességeit készíti. Am ha ez még nem elég, akkor Zürichben a svájci étkezőkocsi tartságát un. „Pulmann brigádja” is kényeztet az igényes utasokat. Ők a svájci polgári konyha ízeit tállalják. A két szakácsbrigád szinte egymást túlszárnyalva vetélkedik abban, hogy mindig friss ételeket és soha sem konzerv ételt szolgáljanak fel. Így nagyobb városokban vagy az útba eső fővárosokban egészítik ki a zöldség, gyümölcs, hús készleteket.

A kérdés magától adódik, kik az utasok? Általában az amerikai, angol, francia és NSZK idősebb

korosztályának gazdag rétege, hiszen egy út ma már 1500–2000 dollár.

E sorok írójának abban a szerencsés helyzetben volt része, hogy két alkalommal is Szabadka és Budapest között kísérté a vonatot. Átutaztam így Kiskunhalason is, egy közeli vasútállomáson éjszakázott a vonat, hogy pontosan reggel nyolc órakor a Keleti pályaudvarra a fogadó cigányzenekar zenéjére gördüljön be. A vonat minden kocsiajtójánál fehér zakos pincérek tálcával a kezükben ki-nálták az eredeti magyar barack és cseresznyepálinkát, az utasok fogyasztottak is rendesen, pedig a bőséges reggelin már túl voltunk.

Kis Gyula

WC-s ügyeink

Két évtizedig meglétét hiányoltuk, jelenleg két hónapja már a megnyitására várunk. Igen, a városi nyilvános illemhelyről van szó. A tanács vezetése döntött úgy, hogy az üzemeltetésre versenytárgyalást ír ki. Megjelent az újságban is az időpont: március 10-e, 10 óra.

Érdeklődőkben nem volt hiány, a szóbeszéd tucatnyi pályázóról szürott. Mi hát az igazság? A legegyszerűbb, ha részt veszek magán a versenytárgyaláson. Múlt hét péntekén a jelzett időben a házigazda szerepét betöltő Várnai Iván és a ceremóniát hitelesítő közjegyzőn kívül egyetlen pályázó jelent meg. Mint kiderült, írásban is egyedül ő nyújtott be pályázatot. Rövid tanakodás, még negyedóra várakozás, majd miután Földvári Tibor igazolta a becsatolt érkezői bizonyítvánnyal pályázata jogosságát, maga a jegyzőkönyv megírása pusztá formailtas maradt.

A tanács eszerint Földvári Tiborral köt ötéves megállapodást a WC üzemeltetésére, havi ötszáz forintot bérleti díj kikötésével, ami minden évben újabb száz forinttal emelkedik.

Az üzemeltetőt kértem rövid nyilatkozatra.

– Tudom, hogy kockázatot vállaltam, amikor ebbe belevágtam, hasonló még nem csináltam. Most van folyamatban a WC-takarító kisipari emegedélyem kiváltása. Magát az üzemeltést alkalmazott vagy alkalmazott foglalkoztatásával, mel-lékfoglalkozásban kívánom végezni. Egy biztos, a WC április elsején nyit, a használati díj összege 4 forint lesz. Elsősorban az átutazók, főleg külföldiek látogatottságával számolok, de mindenkinek tisztaságot, kellemes zenét, a Danubius rádió műsorát ígérhetem a nyári, reggel héttől este kilencig és a téli, reggel héttől este hétig tartó nyitvatartás során. A többit majd meglátjuk.

Horváth Róbert

Kulturális ajánlat

FÁKLYA FILMSZÍNHÁZ

Március 17–19-én 4, 6 és 8 óra-
kor: X program (amerikai).

20–22-én 4 és 7 óra: A leg-
hosszabb nap (amerikai).

23–24-én 4 óra: Macskafogó
(magyar rajzfilm), 6 és 8 óra: Is-
meretlen ismerős (magyar).

25–27-én 4, 6 és 8 óra: Csil-
lagember (amerikai).

28–29-én 4 óra: Fehértófia
(magyar rajzfilm), 6 és 8 óra: Val-
cerkirály (NDK-osztrák).

30–31-én 4, 6 és 8 óra: Az ifjú
Sherlock Holmes és a félelem pi-
ramisa (angol).

GÖZÖN ISTVÁN

MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Március 17-én 15 óra: Dra-
matikus játszóház. 17 óra: 8/7-
es klub. Március 15-re emléke-
zünk. 20 óra: Diszkó.

21-én 15 óra: Kézműves fog-
lalkozás. Húsvéti tojásfestés.

28-án 13 óra: Kézműves foglal-
kozás. 18 óra: Erato. Szexuális
kultúra a kultúra egészében, a sze-
xuális nevelés. Előadó: Mikus Edit.

ÁLTALÁNOS

MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Március 18–19-én 9 órától: Szil-
lady Kupa. Kézilabdatorna közép-
iskolás csapatok részvételével.

20-án 18 óra: Szilady Áron
Népfőiskola. Kiskunhalas közbiz-
tonsági helyzete. Előadó: dr. Sza-
lai Imre városi rendőrkapitány.

21-én 9 óra: Éneklő ifjúság.
Szabó Ferenc Kórusfesztivál.

22-én 15 óra: Dúdoló. A Halló
együttes verses, zenés műsora.

23-án 17 óra: Politikai szabad-
egyetem. 19 óra: Tasblah kubai

tánczenekar és Alma-Rosa éne-
kesnő koncertje.

28-án 18 óra: Regős Róbert
zongoraestje.

29-én 19 óra: Beatrice kon-
cert. Előzenekar: Ozirisz.

31-én 18 óra: Subaru autókí-
állítás.

VASUTASOK MŰVELŐDÉSI HÁZA

Videómozi

Március 17-én 17 óra: Fe-
kete kalóz (amerikai), 19 óra: Fél-
kező boxoló (hongkongi).

18-án 17 óra: Időlovass (ame-
rikai), 19 óra: Meztelen vakáció
(spanyol).

19-én 17 óra: Zsaroló zsaruk
(francia), 19 óra: Conan, a bar-
bár (amerikai).

20-án 17 óra: Keoma (olasz),
19 óra: Conan, a barbár (ameri-
kai).

21-én 19 óra: Öldöklés San
Franciscóban (hongkongi).

22-én 19 óra: A királynő biro-
dalma (hongkongi).

23-án 19 óra: Antiterrorista
csoport (amerikai).

24-én 17 óra: Jézus élete
(amerikai), 19 óra: Halálos an-
gyalok (hongkongi).

26-án 17 óra: Repülő Guillot-
tine (hongkongi), 19 óra: Gyűj-
togatók (amerikai).

27-én 17 óra: Menekülés a
semmibe (amerikai), 19 óra: A
kód (amerikai).

28-án 19 óra: Erőszakos
rendőrök (olasz).

29-én 19 óra: Dzsango
(olasz-spanyol).

30-án 19 óra: Dempsey

Tudósítás helyett

Idén is szalagot kaptak a maturandák és maturandusok, most is csillogó báli ruhák-
ban próbálták eljátszani egy estére a felnőttét az érendő gimnazisták. Báli tudósítás
helyett álljon itt egy nagyapja levele az iskolához:

„Tisztelt Igazgató Úr! Tisztelt tanár úr! Kérem, engedjék meg, hogy pár mondat-
ban megköszönjem Önöknek a péntek esti szalagavatóval egybekötött gyönyörű,
músort estét.

Örülök, hogy részt vehettem rajta. Örülök, hogy láthattam a gyermekeink nagyon
jól sikerült táncbemutatóját, melynek a szépségétől olyan megható jó érzés járta át a
szívemet, melytől úgy elérték, hogy hullattam a könnyeimet.

En, a háborút átvészelt nagyapja, akire a fronton földet szórt az akna, sohasem
könnyeztem. De akkor este, a Kék Duna keringő hallhatatlan, gyönyörű dallamára, a
gyermekeinknek, azoknak az élő virágoknak a hajladozó, szép táncvariációjára olyan
jó érzés fogott el, hogy potyogtak a könnyeim.

Tisztelt Igazgató Úr, kedves tanár úr! A szalagavatót résztvet-
tek nevében engedjék meg, hogy megköszönjem Önöknek a türelmes fáradozásu-
kat, amellyel a gyerekeinket a szalagavató ünnepségre felkészítették, amellyel ne-
künk, szülőknél a legfontosabb élményt szereztek. Én vallásos ember vagyok. El-
nézésüket kérem, hogy a levelem hitem szerint fejezem be. Kérem az Istent, adjon
Önöknek erőt, egészséget, hogy becsületes, érett emberré tudják nevelni a gyerme-
keinket.”

SAROKBA SZORÍTVA

Viták a pavilonsorról

Az elmúlt év közepén a Halasi Tükörből szerzhet-
tünk tudomást arról, hogy a városi tanács műszaki
osztálya pályázatot írt ki, igényes megjelenésű eláru-
sító pavilonok tervezésére. Megismerhettük a díjazott
pályaműveket, a vártuk, hogy mikor jelennek meg.

Az első pavilon azonban a lakosság körében igen
széles vitát váltott ki. Felháborodott tiltakozások tör-
téntek különböző fórumokon. A városi tanács vb mű-
szaki osztályát azért kerestem fel, hogy megkérde-
zem, a különböző lakossági észrevételekre mi a hiva-
talos állásfoglalás. A beszélgetést Szabados János
osztályvezetővel, Dóka Vető Ágnes városi főépít-
tessel, valamint dr. Nagy Pál jogtanácsossal folytat-
tam le és az alábbiakat tudtam meg.

A tervpályázat kiírásakor elsődleges szempont az
esztétikai igényesség volt, hiszen a városban számta-
lan elárusító bódé van közterületen, de egyik sem illik
a városképhez, s felszámolásukat a közeljövőben
végre kell hajtani. A másik pályázati szempont szerint
olyan épületeket kellett tervezni, amelyek több célú
hasznosításra alkalmasak, s a lakossági igényeket
elégiten ki. Az volt az elképzelésem, hogy az eláru-
sító pavilonok a városnak olyan területén kerüljenek
elhelyezésre, ahol a közterület nagysága, a közmű-
vekre csatlakoztatás lehetősége adott, ugyanakkor a
városképhez is illik. A régi árusító pavilonok átterve-
zése és átépítése ugyanakkor folyamatosan történik
meg, s ahol a feltételek nem állnak fenn, a felszámolá-
sról kell intézkedni. Az ilyen tárgyú kötelező határo-
zat kiadása rövidesen várható. A pályázat elbírálá-
sa után 1988. június 28-án társadalmi zsűri döntött
arról, hogy a vállalkozók által bejelentett területé-
nyeket alkalmasnak tartják-e, illetve hol javasolják a
pavilonok építését engedélyezni. A zsűriben képvisel-
tette magát a HNF és annak Városszépítő Bizottsága, a
Városfejlesztési Bizottság, a Termelési és Ellátásfe-
lügyeleti Bizottság, az MSZMP Városi Bizottsága, va-
lamint a Városi Tanács V. B. Műszaki és Termelési El-
látásfelügyeleti osztályai. A zsűri egyhangú állásfog-

lalása szerint a Lenin tér, a Hősök tere valamint a Má-
jus 1 tér nem alkalmas a pavilonok elhelyezésére, te-
hát itt nem szabad építeni. Javasolták viszont a Kos-
suth utcát, a Semmiweis teret, valamint a kertvárost,
továbbá a város egyéb pontjait (pl. Szabadka u., Fa-
zekas Gábor u., Kölcsey u., stb.), ahol az építés felté-
telei egyébként adottak.

A területet elnyerése versenytárgyalás útján törté-
nt. A Kossuth utcai elhelyezés is indokoltá tette,
hogy ezek az épületekkel a panel egyhangúságát
oldjuk. Korrigálni akartuk a gyalogosforgalom oly so-
kat és joggal kritizált nyomvonalát is, ugyanis a pavil-
onok és a meglévő keskeny járda között un. zöldbe-
ten fog létesülni. Előnyösen fog a környezetre hatni
az is, hogy az építeteket köteleztük a pavilonok körül
növényzet telepítésére.

Megkérdeztem a műszaki osztály vezetőjét arról is,
hogy mennyiben igaz az a hír, miszerint a Kossuth u.
és a Tancsics u. találkozásánál lévő háromszög alakú
parkrésze fog a város egyik ismert divatárú kiskeres-
kedője pavillont építeni? Ez a kérdés annál is inkább
foglalkoztat több városáért aggódó városi lakót, mivel
ez a terület egykor park volt, benne Szilady Áron szob-
rával (melytől áthelyezték volna a jelenlegi helyére).
Városképi, közlekedésszabítósági szempontból ide
épületet elhelyezni jóvátehetetlen hiba lenne. Vélhe-
tően ennek az építkezésnek az ezen a területen lévő
fák is előbb-utóbb áldozatává válnának.

Kérdéseme megtudtam, hogy a szóbeszéd valós
alapon nyugszik, mivel 1988. március 7-én a városi
tanács képviselője és Mídi György divatárú kiskeres-
kedő között valóban megállapodás jött létre, amely-
ben a tanács vezetés ezt a területet kártalanításként
felajánlotta Mídi Györgynek, akinek üzletét a Bokányi
Dezso utcában szanalák. Ezt az intézkedést a függet-
len társadalmi zsűri tehát nem is véleményezhette, hi-
szen hónapokkal korábban történt. Ezen megállapo-
dás jogszerűségének eldöntését az olvasóra bízom...

„S-S”

Apróhirdetés

A Kiskunhalasi Állami Gazdaság Li-
kőrzeme targoncavezetőt, gépszere-
lőt, palackozó üzemi beállított és se-
gédmunkásokat keres kétnégyes
munkarendbe. Érdeklődni: Seres Mi-
hály üzemvezetőnél. Telefon: 22-344
vagy személyesen.

Eladó Mártírok útja 29/a. 220 négy-
szögű közművesített telek. Családi
vagy kétlakásos beépítésre, állattar-
tás, műhelyépítés lehetséges. Érde-
klődni a helyszínen, Horváth Lászlónál.

Kétszobás, kertes családi ház elá-
dó. Érdeklődni 17 óra után a helyszí-
nen vagy munkaidőben a 22-166/77-
es telefonon. Forner Attila, Kiskunha-
las, Népront u. 6

Az 1988. december 23. napján meg-
jelent újságokra a válaszom csak
annyi: Köszönöm a vendég megérte-
sét, és valamennyiüknek kellemes
húsvéti ünnepeket kívánok. Továbbra
is rendelkezésükre állok. Özv. Károly
Imréné, Kiskunhalas, Árpád u. 14.

Négyszáz négyszetméter bekerített
zárt kert eladó. Kiskunhalas, Kármán
utca 18.

Bérbe adó a Kiskunhalasi Építőipari
Vállalat Kiskunhalas, Kossuth u. 29.
sz. alatti irodaház IV. emeletén 13 he-
lyiség – 500 négyzetméter alapterület
– a hozzátartozó vízszblokkal, irodai
elhelyezés céljára, együtt vagy külön-
kölön is. Érdeklődni lehet munkana-
pokon: 7.30–16 óráig a 22-366 telefo-
non, 26-416 telezen, vagy személye-
sen a vállalati gondnokságon.

Kiadók munkásszállás céljára ked-
vező áron a KUNÉP Vállalat Kiskunha-
las, Kéve u. 39. sz. alatti munkásszállá-
sán 2–3 ágas szobák, közös ví-
zesblokkal. Érdeklődni lehet munka-
napokon: 7.30–16 óráig a 22-366 tele-
fonon, 26-416 telezen, vagy személye-
sen a vállalati gondnokságon.

POSTALÁDÁNKBÓL

A Halasi Tükör legutóbbi szá-
mában a 4. oldalon Ferincz János
fotójával megjelent anyag-
hoz az alábbiak közlését kérjük:

A képen szereplő területre a
termelőszövetkezet 1984-ben
megállapodást kötött a Kiskun-
halasi Építőipari Vállalattal. A
területet azóta a KUNÉP hasz-
nálja, melyet iparvágány és te-
lep bővítése céljából használ.
Így az illegális szeméttelép léte-
sítője és „fenntartója” sem ter-
melőszövetkezetünk.

Mindezek mellett a termelő-
szövetkezetnek nem kis gondot
okoz a kialakulása, melyek
megszüntetésére a mezőőrök
szigorított ellenőrzéseket tartan-
ak. Az emberi találatkonyság
ugyanis kifogyhatatlan.

A városi ember képes az
összegyűjtött szemetet inkább
7–8 kilométeren keresztül cipel-
ni, majd egy határszáll erdőben,
árokparton eldobni, mintsem a
másfél kilométerre levő városi
szeméttelre kivinni.

Szövetkezeti üdvözléssel:

Huri Béla
tsz elnök

Sportműsor (március 31-ig)

Labdarúgás

Megyei I. osztály, III. forduló, március 19., 15 óra, városi sportpálya:
Kiskunhalas–Hévícsia (előtte, 13 óra: ifjúsági mérkőzés).

Kézilabda

Március 18., 19., 8 óra, ÁMK városi sportcsarnoka: „Szilady Kupa”
nemzetközi középiskolás fiú, leány kézilabda torna.

Atlétika

Március 21. (kedd), 10 óra, Szegedi úti Parkerdő: Bács-Kiskun megye
férfi–női mezeli futóbajnoksága.

Március 25., 10 óra, Szegedi úti Parkerdő: Mezei váltóverseny (gyer-
mek és serdülő korúak részére) –és Veterán Országos Mezei bajnokság.